

Oglas, pripisana itd.
isključivo za časopis na temelju
slobodnog članištva ili po dogovoru.

Nevci za predobjavu, oglasi itd.
isključivo za časopis ili po dogovoru.
Slobodni članak ili predobjava u Beču
za administracijsku listu u Puli.

Kod daratice valja točno označiti ime, prezime i najbliži poštne predobjavnik.

Tko list na vremenu ne prima,
tako je dobitnik odgovarajuće u
otvorenom pismu, za koji se
ne plaća poštarina, ako se izvama napislo „Reklamacija“.

Cekovnog računa br. 817849.
Telefon tiskara broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nosioga svoj pokvaru“. Narodna poslovica.

Odgovorni urednik i izdavatelj Jerko J. Mahulja. — U nakladi tiskara Laginja i dr. u Puli; ulica Gluška 1. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu (Via Crociera br. I, II, III).

Istarski sabor sazvan.

Carskom resolucionom od dne 21. o. m. sazvan je istarski sabor za dne 5. oktobra a. g. u Kopar, da nastavi svoj rad, pretrgnut mjeseca septembra prošle godine.

Mi smo u predzadnjem broju obrisno obrazložili stanovište hrvatsko-slovenskih zastupnika na istarskom saboru prema sazova našeg sabora u ovo doba i za posmatrati okolnosti.

Ako se danas na to pitanje vraćamo, smimo te jedino radi toga, da pokazuemo kako si talijanska saborska većina predstavlja djelovanje našega sabora u predstojećem zasjedanju.

Odlican član te većine piše u tršćanskom „Il Piccolo“ u broju od dne 24. o. m. kao stalni njegov suradnik pod naslovom: „Istarski sabor ponovno sazvan“ među ostalim aliđeđe:

„Kako razložimo pred malo dana, predstojeće zasjedanje istarskoga sabora imati će izključivo gospodarski značaj, te je iztečivanu živim zanimanjem od pučanstva. I doista, premda nije u svoje vreme izabrani kompromisni odbor jošta svoga posla dovršio, neima nikakva razloga, da nebi sabor, dok još traju pogodjavanja, razvio na neutralnom zemljistu živuhnu radinost oko gospodarskih interesa, koja nemože i nesmije, da naškodi na nijedan način političko-narodnom položaju dviju stranaka, već tež jedino za tim, da odgovori najvećim potrebama uprave i stanovništva.“

Predloženi radni program zemaljskoga odbora, što smo ga već priobčili, ide za tom zdravom svrhom posto se nemože logično nametnuti neki absolutni zaost u gospodarskom i upravnom životu pokrajine za sve ono vreme, dok se bude moglo riešiti sav problem narodnogn kompromisa.

Slavenski bogoslužni jezik u Istri.

(Nastavak.)

Zastupnici naroda za slavensko bogoslužje.

Nepravde nanose hrvatskomu narodu Istre i na crkvenom polju bilo su takve, a vajaj iz naroda tolik, da su zastupnici našega naroda u Istri, i kao takvi, često razmislijali sta bi i kakav bi. S jedne strane zvalo se jih da što učine, s druge strane, i s naše, poštene, govorilo njime se, da se oni nesmaju pačati u crkvene stvari. Bili su često na čudu. Jeseni 1901. bili su već sastavili prešan predlog, u kojem su htjeli — pozivom na pravo i porabu slavenskoga jezika u crkvam, na korist te porabe za samu crkvu, i na okolnost, da je ta poraba u mnogim crkvama Istre neopravданo, nepravdno i nevaljalo prestala, te u oči činjenice, da se pokrajinski odbor u stvar umješava, a da biskup Flapp posve prislanio u stvari postupa — predložili, da sabor: 1. prosvjedoje proti nepristojnomu postupku zemaljskoga odbora, 2. umoli sv.

Sudjelujući živo i trijezno kod saborskog rada unutar granica tim programom označenih, neće učiniti obje narodne stranke sabora, bez da se dira u njihov položaj na narodnogn polju, drugo, nego zadovoljiti duboko osjećanoj potrebi svega pučanstva bez razlike plemena ili stranaka. Radi toga napravio bi si težku odgovornost onaj, koji bi, prekinuv primirje što no ga obuhvaća ista narav programa, naskodio mirnomu i potrebitom razvoju sa zahljivima posve tudjim postojecem stanju, koje je preduvjet i temelj svakog primirja, idućeg za gospodarskom svrhom občeg interesa.“

Kako gori rekomo taj sirenki glas dolazi od člana zemaljskoga odbora i jednog od uplivnijih članova talijansko saborske većine, ali tomu zamamljivom glasu težko da će se zastupnici našega naroda bezuvjetno odazvati.

Dokazali smo onomadne, da je radni program sastavila sama talijanska većina zemaljskoga odbora i da je sama ta većina zamolila carsku vladu neka sazove cim prije istarski sabor. Ta se većina poslužila u javnosti — a možda i prema vlasti — sa neistinom naglašiv, da je stvoren jednoglasni zaključak zemaljskoga odbora neka se sazove zemaljski sabor. Ta je drzovita neistina, jer naši članovi zemaljskoga odbora nisu nikada na to prištati. Talijanski članovi zemaljskoga odbora sa sladko-gorkim zemaljskim kapetanom na telu mimoilaze posve naši članove istoga odbora posto stvaraju bez njih i proti njima jednoglasne zaključke. I radi toga imalo bi se ih pozvati na kompetentnom mjestu na odgovornost.

Što se tice pakto čisto tobož gospodarskog programa talijanske većine zemaljskoga odbora u Poreču, to nam valja iztaknuti, da je taj program samo meka na udici, na koju bi se imali naši zastupnici uloviti.

Stolicu da hrvatskomu i slovenskomu narodu Istre porabu slavenskoga jezika u crkvam za sad i za sva buduća vremena, i proti svakomu, zajamči, 3. upozori istu sv. Stolicu na pristran postupak biskupa Flappa u tom predmetu, dojavući medju ostalim iztraživati glede porabe slavenskoga jezika u crkvah Porečko Puljske biskupije samo po zakletih neprijateljih službe Božje u slavenskom jeziku.

Zastupnici odustali su ipak od svojeg nauma, da podnesu saboru takav prešan predlog.

Mjesto toga odustali su na sveti zbor obreda u Rim prosvjed proti stranačkomu umješavanju pokrajinskoga odbora u stvari koje na njega ne spadaju. Ujedno su molili sv. Stolicu da zajamči Hrvatom i Slovencem Istru porabu slavenskoga jezika, i upozorili su ju na posve pristran postupak biskupa Porečko-Puljskoga Ivana Baptista Flappa. Učinili su to kao zastupnici hravatskoga i slovenskoga naroda Istre, i kao predstavnici većine pučanstva te pokrajine. Odnosni podnesak njihov nosi datu 17. srpnja 1902.

Talijanska saborska većina i njezin izvrsjući organ, većina zemaljskoga odbora znade, da se neće do narodnogn kompromisa tako brzo i tako lakko doći s jednostavnog razloga, što Talijani postenog sporazuma u obče neće. Oni će u kompromisnom odboru i nadalje naše članove motati i nadmudravati sve dole, dok se ovi te nedostojne igre nezauši i dok im pleču nepokažu. Medutim prolazi dragoceno vrieme u neradu zemaljskoga odbora i zemaljskoga sabora. Taj nerad valja nećim opravdati pred talijanskim stanovništvom pokrajine i pred carskom vladom.

Svomu će stanovništvu kazati kako bi oni rado radili na gospodarskom polju kada ih u tom nebi priečili hrvatski i slovenski zastupnici u saboru i njihovi prisjednici u zemaljskog odboru. Neupućeni i dobroćudni dio tog stanovništva povjeravati će tomu i baciti radi saborskog nerada svu krvivnu na naše zastupnike.

Sa carskom vladom će oni lakko obraćenati znajući, da imadu čvrsto zaledje na c. k. namjestništvu u Trstu i kod ministarstva utrarnjih i izvanjskih posala u Beču.

Danas je težko proći na što će se naši zastupnici odlučiti prema pozivu za predstojeće saborsko zasjedanje. Njihov položaj je vrlo težak i ozbiljan, njihovi zaključci imati će nedoglednih posledica.

Nu naš se narod može mirne duše posudzati u njihovo prokušano rođoljublje, u njihove mudre i trijezne odluke. Znaju oni vrlo dobro, da narodu treba i puteva i cesta, svakojakih vodogradnja, učićista za nemocne i bolestne, boljeg i umnijeg gospodarstva, zdrave vode i tečne hrane — ali oni su duboko uvjereni, da čovjek nežive od samog kruha, da narodu treba i duševne hrane, da mu valja uz svakadji kruh izvoštiti sve one prosječne, političke

Neki zastupnici sastavili su, odnosno sudjelovali kod sastava spomenice, koju su odnesli predstavnici Hrvata i Slovenaca u Rim prvi dana veljače 1904., i koju smo već u „Našoj Slogi“ objelodanili.

Neki su govorili u saboru o predmetu iztečuć osobito, kako su biskupi Talijani prošli vječova u svojim izvještajima „ad litinam“ iztečili pravo i opravdanost, te korist slavenskoga bogoslužja za sv. vjeru.

Početkom studenoga iste godine 1904. odaslati su spomenicu molbu na sv. Oca papu, ističući se poglavito porabe hrvatskoga obrednika.

Evo je doslovno u hrvatskom tekstu prijimenom, da je ta spomenica tiskana, podpisana i odasljana u hrvatskom i talijanskom jeziku:

„Svetom otcu papi Piju X. Spomenica i molba hrvatsko-slavenskih zastupnika na istarskom pokrajinskog saboru, sa hrvatski obrednik u tršćansko-koparskoj i porečko-puljskoj biskupiji.“

Sveti Olče!

A. Njegovo Presvjetlje i Prepoštovanje Gospodstvo Franjo Nagl, biskup Trsta i

i kulturne uvjete, bez kojih mu neima kao narodu ni napredak ni obstanka.

Za djelu leće nesmiju, nemogu i neće zastupnici našega naroda žrtvovati njegovo zakletvu: neprijatelju njegove životne interese.

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjski kotar:

Za Izbor upravnih vjeća u Alturi, Medulinu i Premanturu. Na občini u Puli pod br. 18411 dd. 20. sept. 1910. izložene su potam od 22. septembra do 20. oktobra t. g. izborne listine za izbor upravnih vjeća u Alturi, Medulinu i Premanturu. Te listine imaju pravo svaki progleđuti u označenom roku za vrieme uređovnih sati na ovđešnjem municipiju. Rok za reklamacije proti tim listinama određen je kroz 8 dana počinši od 12. oktobra t. g.

Upozorujemo na to naše u Alturi, Medulinu i Premanturi, da na vrieme pregleđujuće te liste i podnesu event. reklamacije.

Hrvatsko pjevačko i glazbeno društvo u Puli. Proslu nedjelju obdržavala se ustanovna skupština ovog novog društva. Na tu skupštini izabran je odbor od sljedeće gđe: predsjednik Josip Stihović, podpredsjednik dr. Ivan Antonetić, tajnik Jerko Mahulja, blagajnik Ivan Kablar, te Rikard Čeusić; zamjenici: Davorin Sladonja i Ante Sabalji; nadzorni odbor: Niko vitez Mardešić, Josip Krmotić i Laco Kržić.

Članom društva može biti svaki Slaven u Puli i okolici. Članovi se diele na: 1. utemeljiteljna, koji plate na jedanput ili kroz godinu dana 100 kruna; 2. podupirajuće, koji plaćaju mjesечно: 1. reda 8 K, II. reda 2 K, a III. reda 1 K; 3. izvršujuće (to su pjevači), koji plaćaju mjesечно 50 para.

Kopra, podnesao je rješenju Sv. Sbora za obrede tri dvojbe, medju kojimi se nalaze sledeće dve:

I. An fideles, absolutione in articulo mortis in lingua vernacula, peracta, sicuti modo pluries fit, indulgentias lucrat quaeant?

III. An sacerdos lingua vernacula Officium divinum Breviarium Romani ex. gr. Nativitatis Domini, defunctorum etc. cum populo peragens, vel litanias Sanctorum in Processionibus Rogationum eadem lingua persolvens, tenetur has partes Breviarium Romani in lingua latina iterum recitare?

Odpis Sv. Sbora za Obrede od 8. lipnja 1904. glasi:

ad I. Negative, quia haec Benedictio in Articulo mortis est precatio stricto sensu liturgica.

ad III. Affirmative, nam il qui ad recitationem Divini Officii et cuiusque partis Breviariorum Romani sunt obligati, tantum in lingua Latina haec recitare debent, alias non satisfacient obligationi.

(Slijedi.)

isključi svakog četvrtika
o podne.
Netiskani dopisi se ne vrakaju,
ne podpisuju se i ne iskazuju,
ne frankiraju ne primaju.
Predplata sa postarinom stoji
10 K. u obto. } na godinu
5 K. za nošnje }
ili K. 5—, odn. K. 250 na
pol godinu.
Izvani carovini više postarina
Plaća i iznajde se u Puli.

Pojedini broj stoji to h. zao-
stali zo h. kol u Puli, toll
izvan iste.
Uredništvo i uprava nalazi se
u Tiskari Laginja i dr. (Via Gluš
br. 1), kamo neka se naslovuju
sva pisma i prodajte.

U utemeljiteljne članove sa prinosom od 100 kruna upisali su se dosada gg. Niko Mardesić, Josip Krmptolić i Josip Blašković. Žirili i našli obilje sljedbeniku!

Pjevačke vježbe započet će već budućeg tjedna, te pozivljeno Slaveno sposobno za pjevanje, da se prijave odboru u pjevački zbor, a ostalim stavljamo toplo na sreću ovo naše mlado društvo i proporučamo da se svi upisu, da nebi i ova u Puli toli potrebita i rodoljubna institucija u svom začetku propala. Tim više treba da to učine, jer osnivači nisu žalili ni truda ni troška, da to društvo procvate na diku i čest našu uzvosi u tu svrhu posebnog važnog i vještog učitelja pjevanja, glazbenika g. O. Vogrića.

Društvo je poglavita zadaća siriti slavensku pjesmu ne samo u gradu Puli nego i u okolini, te se nadamo, da će skupa s nama stupiti u jedno kolo i rodoljubi iz okoline.

Ima li nas u Puli? Na 19. o. m. zupčani je nova školska godina na družbinoj školi u Šijani. Kako je mnogomu rodoljubu sreću raslo, videc onu ogromnu povorku od preko 400 djece, gdje veselo hrgli sa svojimi učitelji od škole u Šijani u gradsku veliku crkvu. Od iste će djece i od one, koju se budi još upisala polaziti jedan dio novoustrojene razrede u gradu. Nadamo se, da će i u tim razredima započeti poučavanje već do malo dana. Bilo sretno i rodu korisno.

† Anton Kinkela. U subotu 24. t. m. sprovedeno na vječni počinak opot jednog dobrog i marljivog radenika narodne rijeve iz radničkih krugova. Nakon duge i teške bolesti dne 22. t. m. ispušto je svoju plenumitu dušu Anton Kinkela u najljepšoj dobi od 49 godina. Rodom iz Zvoneće obč. Kastav, još mlad išao je svjetom, te nakon preko Sestnajstgodišnjeg boravka u Australiji, povratio se pred šest godina u domovinu i nastanio u Puli, gdje je mislio u miru užiti plodove svog teškog i mukotrnog rada. Ali Providnost se prohitjelo drugiče i nemila kosa smrli poharala ga prije reda. Za njim plaću udovica Antoinija, starac olac, brača i sestra, te mnogobrojni nečaci.

Izrazujući udovi Antoiniji i svim rođacima naše iskreno saučeće, želimo da ih Bog utješi u to teškoj boli, a pokojniku bila laka ova hrvatska gruda zemlje, koju je zarko ljubio i kojoj se nije ni u ludjini iznevjerio.

Postljedice neznanja hrvat. Jezika. Nedavno upozorili smo na ovom mjestu više sudske oblasti, da je na kaznenom odjeku za javne rasprave pri c. k. katarskom суду u Puli odredjen sudac Dr. Pelešani, koji nezna ni reći hrvatski. Ali te oblasti nisu se ni maknule, te je sudac Pelešani poteo ure lovali, a posjedlice njegovog uredovanja već se opazuju. Tako je prošlu subotu pristupila pred njega stranka, koja mu je odlučno izjavila, da će se na raspravi služiti hrvatskim jezikom. Dr. Pelešani je na to izjavio, posto ne pozna hrvatskog jezika, da rasprava ne može voditi i odgodio istu, da se spisi preladi suvu, koji pozna hrvatski. Zastupnik protivne stranke, Tuljan, je proti tomu prosvjedovao i isticao da stranka pozna talijanski, te može tim jezikom govoriti, ali nije moglo. Istaknuo je takodjer taj gospodin, da je stranka podpucena da govoriti samo hrvatski. Pa da i je, to ne mjenja na stvari ništa, jer to je naše pravo i da je dužnost svakoga od nas, da upućujemo naše ljude te se na sudu i u svakom državnom uredu služe samo svojim materinskim jezikom, u Istri hrvatskim ili slovenskim. Tako neka čine svi, pak će se gg. Talijani učiti hrvatski, ako će jesli kruh i našega naroda.

Odbor podružnice Družbe sv. C. i M. u Puli najlepša se zahvaljuje g. Niku vižetu Mardesiću na daru od 10 klupa, koje

je poklonio ovdješnjoj novoustanovljenoj družbinoj školi. Žirilo!

Poziv pjevačima. Sva ona gospoda, koja zele biti pjevaci novoosnovanom hrvat. pjevač. i glazb. društvu, pozivaju se ovime, da dodje u nedjelju 2. oktobra t. g. u 2. s. po podne u Čitaonicu, da se svim popisu i onda dogovore glede danu i satova poduke u pjevanju. — Odbor.

Veliki Crkveni Klubski. Jučer je prispij u Pulu najveći cirkus u Austro-Ugarskoj monarkiji, te je sinoć započeo sa predstavama. Cirkus se utaborio na livadi sedam murava (sette moreri), a broji 150 svakovratačkih životinja i 100 osoba. U tom cirkusu produciraju se viša akrobata raznim teškim vježbama, krotitelj lavova i tigara; vide se liepi veliki sloni, zebre i dr., dok u cirkusima nefaljeni benovi Augusti, Tonini raznim komedijama i salama zabavljaju občinstvo. Preporučamo našem občinstvu, da ide pogledati ovaj važni cirkus.

Voloski kotar:

Trideset godina u službi svoje občine i svoga naroda. Dne 29. septembra god 1880 stupio je današnji načelnik našeg ponosnog Kastva dnešni g. Kazimir Jelusić u službu svoje rodne občine i mitingu mu Kastva grada. Obavljao je u občinskom uredu one drevne i prostrane občine sve važnije i teže poslove dok ga nije narodno povjerenje pred više od 20 godina podiglo na načelniku stolice prve izvanskih ili seoskih občina Istre. Sav taj dugi niz godina vršio je g. Jelusić svoje dužnosti činovnika i načelnika takovom točnošću, marljivošću i uzrajušću, da mu je to i od strane njegovih i narodnih pravtivnika i od juvnih oblasti opetovo priznato bilo, a to mu je priznalo i Njeg. Veličanstvo odlikovav ga svojim redom.

Mi smo u ovom listu obširnije opisali blagotvorno i nesobično djelovanje uzornog rodoljuba i načelnika Jelusića povodom njegove 25-godišnjice u službi rodne mu občine i hrvatskog naroda Istra te ostajemo kod tada iskreno izraženih želja naših i svega našega naroda: da bi nas mili i vriedni Mirko služio još dugi niz godina svojih občini i svomu narodu onako požrtvovo i nesobično i s onim uspjehom, kao što je to činio do sada.

Zivio Miro!

Kapelnik lječilišne glazbe u Opatiji. Prvim listopada ima nastupiti svoju službu kao kapelnik lječilišne glazbe u Opatiji Hrvat Mitrović. Već boravi u svom novom boravištu, i mi mu želimo iz svega sreća najbolji uspjeh. Dosadanji kapelnik, Njemec, u lječilišnom uredu bili su s njim nezadovoljni. Jako često se je dogadjalo, da on nije glazbom ravnio, ili da je čak i odsutan bio. Ni novaca nebijaše mu nikad dosta, pak jih je htjeo i druguda zasluziti. Sad odkad zna da ima napustiti svoju službu on je marljiviji no nikad. Neprestano je ovdje, i sam uvjek glazbu dirigira. Sto tim namjerava i on i ko za njim, nezna se.

Govorec o lječilišnoj glazbi, nemogu da nespomenem još dve lječilišne glazbe u parku pred zaselkom Anjetinom. Pred tih u kavani Quarnero igraju Magjarićani cielu Božju godinu, pilec uvjeck skoro njejakoj jednako. Mnogim je upravo dosadno slusat jih; a dosadjuju oni posjetiteljem kavane i inače pobiraju svaki čas novice. Mnogi bi platilo da jih nemora slušati. Nejmanimo ništa proti tomu da i magjarska glazba svica, pače neka igra, obzirom na velik broj Magjarni što u Opatiju dolaze. Al što je preveć, preveć je. Na portiću izpred druge kavane je njekakva druga družba, 4 do pet mužkih i jedna ženska, nakrababuji, kao njeka vrst pojaca. Gude, plešu, droče se. Obično je malo ljudi koji pred tom kavonom sjede. Možda bi ih više bilo da nije račene družbe, rad koje mnogi

nemari onuda ni proći. Trebalo bi i proti tomu što providiti. Mogla bi kad god, al svaki dan je preveć.

Gostovi u Opatiji. U ovaj naš divan kraj bili su gostovi počeli dolaziti i ovdje boravili samo zimi i u prvoj polovici proljeća. Od nekoliko godina dolazi jih sve više ljeti, poglavito na kupanje. Ovoga ljeta bilo jih je više nego li još nikad. Nekoliko tjedana bilo jih je do 6500. Kad su ono bili buknni prvi glasovi o kolerti u Italiji, onda se mnogi porazbježali u svoja stalna boravista, bojeći se da se nobi po moru donoslo bolesti ovamo. To je malo trajalo. Bolest je veća no prostranili kopnih nego li na obalah. Sad kao da ljudi pred bolestu u Opatiju hjeze. Sve jih je više. Oxo polovice mješavca narasao je broj na preko 4000 gostova. I to gospodstva većinom boljih, koji su probavili ljeto u visokih gorah i gustih šumah, i koji hoće da sad u Opatiji, na moru, probave nekoliko tjedana. Većinom su to Poljaci i Rusi, sve fino občinstvo. Imaju kise al ima i liepih dana; evo i u jeseni po svakom vremenu ljudi se kupaju dosta u velikom broju. Do 17. t. m. imala je Opatija, od 1. siječnja ovamo, blizu 40.000 gospodstava, ubrovio ovamo i 3000 prolaznika.

Koncessija za željeznicu na zube. Ministarstvo željeznica u Beču produljilo je bečkom društvu „Union“ koncessiju za gradnju željeznicu na zube, koja bi polazila iz lovrenške Drage na Učku. Koncessija ta produljena je do 2. oktobra 1911.

Pazinski kotar:

Predavanja u Pazinu. Odbor za predavanja u Pazinu zaključio je i ove godine poput lunjske obdržavati javno predavanja u prostorijama „Hrvatske Čitaonice“. Predavanja obdržavat će se, ako ne bude nizakvih zaprieka, redovito u subotu.

Predavanja počinju u subotu dne 1. listopada, te će toga dana prigodom otkrivanja spomenika držati prof. Zv. pl. Doroghy.

predavanje „O pjesniku hrvatske himne, Antunu Miljanoviću“.

Početak točno u 8 i pol sati na veče.

Porečki kotar:

Kaštelirska glazba. Imade tome nekoliko dana, što su naši mladići odlučili ustrojiti glazbeno društvo u Kašteliru. Ne možemo, a da im ne čestitamo i da se ne radujemo toj lijepoj i plemenitoj ideji. Vruća je i naša želja, da bi iz te muke bito pogode, ali minju, da nam se temeljito bojati i dvojiti o uspjehu te krasne ideje. Bojati nam se zato, što je na više manje pod vodstvom onih istih osoba, koje su jednoću potigle i tumb. društvo u Kašteliru, koje je na žalost već odravljeno blagogopojno. Kosto je oni propalo radi nepravednog postupanja njegovu vodje i učitelja, koji je dozvolio, da se isključe stavitvi članovi bez temeljnijih razloga. Ako i nisu možda bili ovi članovi najbolji, a to su bez sumnje bili najmlađi i najzainteresaniji. Mat i interes, što je gojio isključeni član Mate Ventin do tamb. društva, ne može niko od g. bivših tamburaša poreći. Učitelj tog tamb. društva je danas jedan od najglavnijih faktora kod osnivanja današnje glazbe. Svoju sposobnost najljepse pokazao je knko raznibiremo iz predzadnjeg broja „Naše Sloge“ prigodom vodstva odbora „Hrv. Čitaone“ u Kašteliru primitim onog nepravednog i neuobičajenog zaključku glede pjevke kažnjevine. Imade i drugili pogreški proistekli iz njegove redakcije, koji su nužno hrv. stranci znotinu nauđile i koje već odavna zadržavaju trijezno Kaštelirce.

Nije dakle opravданa naša sumnja o uspjehu to toli plemenite narodne glazbe? Ne moramo li se bojati, kad vidimo, da se sve to radi nekako potnjno, bez da se posavjetuje sa inteligentijim i iskusnijim narodnim elementima u Kašteliru. Kaštelir, koji bi mogao uz dobro vodstvo brojiti 30—35 članova glazbe, danas imade samo 10—12. Takav naš početak zabrinjuje, jer će samo osramotiti naš hrv. Kaštelir pred onima, koji ga poznaju.

Slavljam zato ozbiljno na srce onima, koji rade oko te glazbe, osobito pak njihovom vodji, da paze, što rade jer svojim će eventualnim neuspjehom diskreditirati nas svih pred narodom, pa ne bemo nikad više imati obraza stupiti pred nošeg potencijalnog slijeka, da s njime zajedno bilo što poduzinemo.

Složnom silom treba poći, želimo li k cilju doći.

Glavna skupština muške i ženske podr. u Kašteliru. Dne 18. ov. m. obdržavajući hrv. gl. sk. koju je uz par ljeđnih riječi otvorio i pozdravio predsjednik vel. g. Šantić, mjesni zupnik. Nukon njegova pozdrava izvješti lajnike slanje blagajne. Vel. g. Čvar spominje iza toga razna, s obzirom na školtvo, zapuštena mjesto Širok cijele Istre, a osobitu pozornost svraća na porečki kotar. Prikazuje kako je družbi nemoguće prideti svakamo u pomoć radi nedostatka materialnih prilika, zato treba da nastojimo da svakom zgodom sakupimo po koju paru za milu nom „Družbu“. Na to bude jednoglasno izabran novi odbor i time završena glavna skupština.

Tom zgodom moram da konstatiram, da je broj prisutnih članova bio na žalost veoma malen. Ne znadim pravog razloga, a bojim se da je taj, što se je glavna skupština objavila 4 sata prije otvorenja, mju sto 8 dana, kako bi to prema pravilima moralo da bude.

Otvorenje pučke knjižnice društva „Dobrica“ u Kašteliru. Buduci da društvo „Dobrica“ prigodom mlade mise u Kašteliru uspjejelo otvoriti u našem selu svoju knjižnicu, to su upotrebili gl. skupštini područnike da tim danom to obave. Knko su do toga došli, da u Kaštelir obuze svoju knjižnicu to smo već u našem lištu razjasnili. Otvorenje samo uslijedilo je odmah nakon gl. sk. Prisutnog je naroda bilo vrlo malo osi: odbor, čitaone, koji bi se tome veselo, dok je bio kudikumo više zastupan narod, koji je najodlučnije pokazao svoje negodovanje, uvidjajući razdor, koji se tim putem širi u našu hrvatsku stranku. G. M. Ružić, pravnik nastajao je da narodu prikaže lu neugodnu pogibao, koja nam prijeti širenjem tog razdora u Kaš. osobito u tim prilikama, kad bismo se morali složno boriti protiv starog neprijatelja nam Taliću. S toga se baš čudi svim onim faktorima, koji su bilo direktno bilo incirektno doprinijeli otvorenju te knjižnice. Odbija također sa prezirom sve one klevete i neistine, što se šire o društvu „Istra“ prako one gospode, koja mešeta u prilog društvu „Dobrica“. Istinitost njegovih riječi pekla je nekolicini, pa nije čudo, da je bio neprestano prekidan i da je morao progutati zajedno sa svojim istomušnjenicima po koju prostu i gorku ter pečnamo onu: „Non procul a proprio stipite poma cadunt“.

Koparski kotar:

Dopr. iz Buzota-Sovinjaka. Dne 8. t. m. neušla smrt otela našeg mladi života, život u cijeloj okolini obilježenog mladića Andrije Vivode starog 26 g.

Pokojnik bio je jedan od prvih koji su se borili za narodni rad i prosvjetu. Radio je mnogo kod osnivača tamburinskog društva u Sovinjaku i bio mu je glavni pokretač sve do svoje duge i teške bolesti. Njegovu dolrotu i plemenitost duha, mnjolje potvrđuju krasni sprovođ, kojem je bio do erog groba dopraćen uz hrvatsko (za prvi put!!!) crkveno pjevanje.

Bila mu laka hrvatska gruda, a rođacima najiskrenije saučeće.

Kod pogreba sakupilo se i za našu majčicu „Družbu“ oko 30 kruna, koja se izručila tamošnjoj „Podružnici“.

Pred otvorenjem istarskog sabora, Labin, dne 26. IX. 1910. Za nekoliko dana olvara se istarski sabor, koji će tako se čuje – isputiti iz dnevnog reda politička pitanja, te će poraditi samo oko gospodarskih stvari u gospodarstvenom savjemu rasklinjanju Istri. Ako se ikoji veseli ovom „gospodarskom programu“ našeg sabora, to bi se veselili mi Krasnici. Ako se i ne nadamo, da će se iz tog programa Bog zna što izleći (čišće to onako po talijanski), ipak se stalno nadamo, da će na dnevni red doći naše već toliko godina više pitanje a to su naši putevi. (A talijanska izložba u Kopru? — Ur.)

Svaki, koji je samo jednom tako sretnio, te je prekoracio naš Kras, zgraže se nad zapuštenosti naših puteva, koji nas sa srijetom vežu. Svaki se zgraže te jedan krivi Petra, drugi siplje sramotu na Pavla, a mi, vjere nam, više ni sami ne znamo, koga da krivimo i na koga da se u tom pogledu još obratimo. Koliko se je zato reč učinilo puteva, koliko preporka, prošnjenu, moljakano, zaključujući i molba od općine pa do samog cara, a koliko li je muke, jada i nevolje kroz toliko godina bilo, to se ne da napisati.

Nije dukle zamjera, da ne znamo, na koga da se još obratimo, ta prošli smo već sve austrijske stepenice i iz svake našemilordino skotljade!

A kako nuda no izumire, oživjela je ponovo ona i kod nas, te stalno očekujemo, da će ovo zasjedanje istarskog sabora donesti i nam barem već projektivanu cestu Lanišće-Lupoglavlje.

Gospoda zastupnici bez razlike stranaka znaju i priznavaju veliku potrebu te naše ceste, bez koje mi uopće ne možemo ni za korak u gospodarstvenom pogledu napredovati. Pa i pravednost Božja i ljudska nalož, da se dade barem nesto i onima, koji nisu nikada ni od pokrajine ni od države a me nista dobili i kada nisu sami krivi, da su i oni — ljudi!

Gospodo, zastupnici Istre, sjetite se najzauštenijeg kraja naše pokrajine!

Kopar u Italiji! Na talijanskoj izložbi u Kopru pogovarali su se onomadna dva slovenska stručara među sobom slovenski. Žaćuvi taj pogovor jedan koparski Talian, pristupi k njima te se izdare: Šta gorovite ovdje na ovoj zemlji slovenski; zar neznaš da smo u Italiji?

Što bi mu čovjek na to? Ništa! Bit će da je tako, samo se još neučaju sa Gari baidijem na svjetlu iz... zahoda!

Franina i Jurina.

Fr. Dobar jutro Jure! Kamo te lećeš tako brzo?

Jur. Bog daj! Muaram brzu, da nuajdem redatatura doma, zak imam mu puveć interesanih stvari.

Fr. Kaj gries redaturu od organeta, knjig i jie tulika premura?

Jur. Ne, ne! Naša Sloga stečaja raje Dragučani, a ja bin rada, da kako je želit, puvećju nusprati, kaj se pu Draguči zgučja nuazad dikaj.

Fr. Kaj je noviga taran?

Jur. Saki duan dikan. Prva je ta, da se si „talijani“ interesuju za Našu Slogu, pak je perkul, da će se čuda oñih nuanja abonat, zak piše junku ne njih

mod. Druga je, da je Sloga počela pisat juštu unako pu talijanski, kako Dragučari guvurija doma. A treća je, da Sloga dununsa sadu sa velika dela njihove kult... ture.

Fr. Ja je dikaj noviga storila ta njihova kult... tura?

Jur. Kaj ne znaš ni?

Fr. Nič!

Jur. Kaj si hodil v Pagubice škula h. maestro Biziću Ivanu, no znaun, da li je iz Mantove ali Modene.

Fr. Tra san.

Jur. Donke bila muara znat se ponuaprid saki naš prugeš.

Fr. Rada bin rado, tra bi me stavili za sekretariju komunal, ali nermanje za kapo-banda...

Jur. Ali za kible prenušat! Juštu sadu bi te bilo putreba, zak v Draguči je kolera, a tebe se sigurno ne bi prijela, nego bi bižala ud tebē, kako ud Marka kovuća smrt.

Fr. Kaj kolera v Draguči?

Jur. Propriamente kolera aficiana!

Fr. Kaj da?

Jur. Menelj je omor, a neki od uneh njegovih prijatelju sua dižertalli nejamjeni ud kolere, i kada sua prišli u naši lipi Draguč, ih je prijetia za dešnu. Jedan kada je te prušat plavana, da mu dua svatu uji, na suameh vrutih je počelo z njega ud zgora i ud zdola i Bog mu daj luhka dušica je fini. Drugi enako kada je sa, da se pred smrt pumiti z majstrom, vrutala sa bila zaprta i enako je na pragu od škule stori i vane fini. Fr. Beh ih pomiluj!

Jur. I Bili nas oslubudi od crne kolere afričanske.

Razne primorske vesti.

NI zloba ni neznanje nego pronađenost poslom. Negdje mjeseca juna tekueće godine poslao je gospodin zastupnik Spinčić iz Beča gospodinu Franu Orliecu preporučeno pismo u Punat. K hrvatskomu naslovu dodata je „Quarnerische Inseln“. Prije nego li je pismo prispijelo u ruke naslovjeniku moralo je dugi putovati po moru i po kopnu. Ima tri poštanska Žiga sa nijkakvimi španjolskim imeni. Dva Žiga kažu da bijaše pismo dva put u Londonu, i to 29. juna i 20. julja. Iz Londona bilo je poslano u Beč na postu carevinskoga vijeća, gdje se je napisalo na posebnoj eedulji da pismo ima ići u Punat na kvarnerskih otocih na Adriji a ne na kanarske otoke. I onda je tada negda dne 23. jula došlo u Krk a 24. jula u Punat naslovjeniku u ruke. Zastupnik Spinčić prosjeđao je proti takvom postupku, kod c. k. ravnateljstva pošta i brojjava u Trstu, priponmenju da se uzrok takvom pošupku ima tražiti u neznanju ili u zlobi dotičnih c. k. postanskih činovnika. Rečeno c. k. ravnateljstvu odgovorio mu je da je povelo izvide, i da je prema njim neki organ c. k. ravnateljstva pošta i brojjava u Beču, prenatrpan poslom, eltao „Canarische“ mjesto „Q turnerische“. To žali ravnateljstvo u Trstu, dočim je ono u Beču poduzelo potrebne mјere da se u budućem tako neponovi. Dogodilo se jo je po drugi put, poslije nijkakvih godina. Vredno je izlaknuti, da je odgovor na hrvatsku pritužbu izključivo hrvatski.

Koparska izložba. U nedjelju 2. oktobra t. g. zatvara se talijanska izložba u Kopru. Talijanska gospoda Istra poduzele su sve i sva, da uspiju sa svojom izložbom, ali su napravili užasni flaski i... veliki deficit. Zato zaključiše, da svaki izložitelj odnese izložene stvari na svoj trošak, da se tako izložbenom fondu (koji medjutim obstoje samo u dugovima) pripredi trošak.

To je talijanska zahvalnost izložiteljima, koji su njim iskušali uslugu na svoj trošak. Drago nam je.

Prilog. Današnjem broju prilažemo otvoreno pismo gosp. Dra. Antuna Antončića, za koje uredništvo ne preuzinje nikakve odgovornosti, a našem dopisniku prepuštamo na volju hoće li odgovoriti ili ne.

Dopisnica uredništva.

Naš glavni suradnik zahvaljuje se srdačno ovim putem svima, koji ga se po vodom njegovog imendona bilo na koji način sjetile.

Priposlano.)*

Pošto se nekoji golobradi dopisnik „Piccola“, ne iz Funtane, jer je u Funtani samo hrvatski narod koji ljubi i služe svog duhovnog pastira, bavi mojom malenostki, jer rek bi nema prečišćega posla, s toga smatram potrebljivo izjaviti koliko slijedi, nebi li se spomenuti Vrsarski dopisnik i nespašena mu svojta umirili te pustili me u miru s mojim dobrim i pobožnim narodom.

U broju 24 od mjeseca augusta nazivlje me rečeni dopisnik, *traditor della patria*. Izjavljujem na to, da to niješ sam niti ču takav biti; rodjen sam žalboze istarski talijanc, to nemogu poreći, a i takav ču ostati, ali nek se Piccolov dopisnik spomenome da sam osim toga i u prvom redu katolički svećenik i župnik u Funtani, gdje no obitavaju sami Hrvati, osim jednog prekomorca i par jos zaslijepljenih talijanskih podrepnica, koji unesušu medju poznati hrvatski narod pokvaru i nemoral (dorvinizam, onanizam). Izjavljujem se s toga prolivan bezbožnom talijanskem gospodstvu a za vjeru i mukotrpni hrvatski narod sve dok nelzvojstvi sva svoja, od rečene go spode pogrenena prava.

Don Almerigo Fragiacomo, župnik u Funtani kod Vrsara.

* Za članak pod ovim naslovom ne odgovara uredništvo.

Zastupniku in potovalecu za Istru spremi takođe glavno zastupstvo Vojenome zavarovalnice proti pozarnim škodama na Proseku. Plaća mesečna po dogovoru.

za posložbu u dučanu jestivina. Treba da znade uz hrvatski i nješto njemački. Načupiti može odmah u dnevanu jestivina Riva del Mercato broj 1.

POZOR!

1 kg. „Čijnjeg maslaca“ K 2-80; 1 kg. „Ala Trappist“ K 1-70; 12 kom. „Imperial“ K 2. Prva zagreb, mljekarija, Zagreb, Duga ulica 13.

ZAHVALA.

Potpisane gantutim srećm toplo zahvaljuju svima rođacima, prijateljima i znancima, koji su nam prigodom smrti nezaboravnog našeg sugrađana odnosno strica

ANTONA KINKELE

budi kako izrazili svoju snuć u našoj velikoj žalosti.

Svesrdna naša hvala budi ovdje izražena veleu. g. Dr. Eugen Petzu, koji je zanimernom pečljivošću i njegovom nastojao mi u pokoj nikli očeli prandžiju smrći.

Velika i posebna hvala budi izražena obitelji Forstner i sesanarima, kumovima i kumanima, koji su nas kroz cijelo vrijeme naše teške bali tešili i nastojali ublažiti našu tegu.

Zahvaljujemo od sreća veteranskom društvu, koje je opećnilo sva sprođa i cijel kupno sa glazbom prisustvovao pogreb-u, kao što Narodnoj Radničkoj Organizaciji, koja je mnogobrojno pratila lies i svima drugima što su prisustvovani pogreb-u i vjenčima okitili odar.

Svima od sreća hvala u od Boga plaća.

PULA, 26. rujna 1910.

Antonija udova Klinkola, supruga. Obitelji: Slavić, Pilipović, stricevići.

Prijatelji pčelarstva!

povoljiv se na ustanovnu skupštinu „Istarskog pčelarskog društva“ koja će se obdržavati u Pazinu (Narodni Dom) u četvrtak dne 6. oktobra t. g. u 1/2 sata pos. podne.

Za odbor: Tomašić.

Broj 4572.

Oglas natječaja.

U smislu zaključka občinskog zastupstva od 28. augusta 1910. raspisuje se ovime natječaj za mjesto drugog občinskog lječnika sa sjelom u Matuljima ili u blizini Matulja. Godišnja plaća sa pouzdalom za konj u ustanovljuje se na K 3000. izplativih u mjesecnim anticipativnim obrocinu, osim toga primati će ustanovljene pristojbe za lječničke posjete, koje su gornjom odlukom od dosadašnjih skoro podvođene.

U okružju tog lječničkog mjesto spadajuće porezne občine: Matulji, Spindići (osim sela Brinini, Belići i Cari), Brogi, Porenići, Pobri, Kučeli, Dol. i Gor. Rukavac, Trijajstići, Jušići, Jurdani, Puži, Zvoneča, Brgud i selo Dolčić i Čelanija u Rubčevštvu.

Lječnik biti će dužan držati farmaceutski ormari; bezplatno lječiti posve siro-mušne bolestnike, dočim će mu putni trošak i lječivi istima izdani, biti izplaćeni iz občinske blagajne i kao zdravstveni organ občine voditi zdravstveno uređovanje. Službena pogodba sklopiti će se sa lječnikom iza imenovanja istoga, a koja stoji natječatelju na uvid kod podpisatog poglavarskog.

Natječatelji mogu podnijeti podpisanim svoje molbe do 15. oktobra t. g. obloživ ih diplomom sveukupnog lječničtva, svjedočebom o dosadanju službovanju, o poznavanju hrvatskog jezika kao uredovnog i o svojem državljanstvu.

Općinsko Poglavarstvo.

Kastav, dne 14. septembra 1910.

Nadzelnik: Jelutić, v. r.

PEKARNA

LJUDEVIT DEKLEVA

Na Campo Marzio br. 5 - Podružnica Via Lissa br. 7.

Prodaja svježeg kruha tri puta na dan.

Direktna poslužba u dom i u javne lokale.

Prodaja svakovrstnog brašna iz najboljeg mlini na dnevnoj cijeni.

Poslužba brza i točna.

Trgovci vinom i krčmari

Pozor!

Kad kupujete vino, gredje ili rakiju od droga preporučam, da se obratite na mene, i to osobno ili plasmen. Imam dobroj naravnih vina koja su bila na izložbi u Parizu odlikovana za zlatnom kolajnom i križem i zlatnom krunom i počastnom diplomom. Na uvid imam više pohvalnih pisama u mojoj pisarni.

Osim toga dajem onomu, koji bi mogao dokazati, da vina u mojoj knopni nisu naravna i sveža, 1000 kruna. Skladište strojeva „Singer Original“; strojeva za plešivo; tiskala za grozdje, kao i sve potrebljane za vinogradare i pivnare. — Skladište vina u Poreču, ulica Grande br. 320. — Preporuča se odani

Martin Sreboth.

Prigodna kupnja!

Krasna žepna ura s lancem
samo K 3.50.

Nakupio sam 80.000 komada, radi ioga razasilijem krasnu 86 sati iduci Gloria-srebrni remontoir-sat, švajcarska radnja sa lepo graviranim oklopom i lepim pozlaćenim ili posrebrjenim lancem, točno iduci samo za K 3.50.

Nadalje nudjam pravi pozlaćeni, 86 s iduci anker remontoir prve vrste švajcarski sat s pozlać. lancem za K 5—, 3 god. pism. jamstvo za svaku uru.

Razasili pouzećem S. KOHANE izvozna kuća švajcarskih ura KRAKOV br. 196.

Neobjene priznanice i opetovne naručice. Ako nije po volji vraća se novac.

Pozor! Pozor!

50.000 para cipela.

4 para cipela samo za K 6.50.

Radi obuhvate plaćanja više velikih tvornica povjerenju mi je resprekarti veliku znaku cipela ispod tvorničke cijene. Ja predajem zato svakomu 2 para cipela na podvez za gospodu i 2 para za gospodje, smedje ili crne kože, galosirane sa čvrsto zabiljim podplatom, vrlo ukusne nojnivnjeg oblika. Veličina po broju.

Sva 4 para stoje samo K 6.50

Razasili pouzećem

C. GRÜNER, izvoz cipela

KRAKOV, br. 842.

Promjena dozvoljena, a na zahtjev vraćam i novac.

Nikada više!

neću nisenjati sapuna odka i rabim Bergmann Stecken-pford - Littenwitz - sapun (marka Steckenpford) o i Bergmann & Co., Teterow u Elbe, jer ovaj sapun jedino čuva kožu od sunčanili pjeva i uzdržava lepu, među i njenu pti.

Komad po 80 para dobiti so u svim likerni, a drugojama i dućatima parfumerijama.

Štednjak (Sparrherd)

u veoma dobrom stanju prodaje se. Upitati u rednici.

Jeftino česko

PERJE

za krevete

5 kg. novo čišano K 9.60, bolja K 12—
biele pauhulice čišane, 18— " 24—
kao aneg biele pauhulice
lijeve čišane . . . 30— " 36—
razasili se franko pouzećem.
Zamjenjuje se i prima natrag uz naknadu tovar. troška.

BRNEDIKT SACHSL, Lobes, br. 259
posta PILSEN, Česka.

Austro-Hrvatsko parobrodarsko društvo na dionice u Puntu.

Plovitbeni red

vrijedi od 1. maja 1910. do otočiva.

Pruga: Rijeka-Punat.

svaki dan	odl. i dol.	Postaje	dol. i odsl.	svaki dan
prije podne				po podne
5.—	odl.	V PUNAT . . .	dol.	4.60
5.15	dol.	Krk . . .	odl.	4.85
6.25	odl.	" . . .	dol.	4.25
6.10	dol.	Glavotok . . .	odl.	3.40
6.15	odl.	" . . .	dol.	3.85
6.45	dol.	Malinska . . .	odl.	8.05
6.55	odl.	" . . .	dol.	2.55
7.40	dol.	Ormisalj . . .	odl.	2.10
7.45	odl.	" . . .	dol.	2.—
8.45	dol.	RIJEKA . . .	odl.	12.55
		Uvjeto pristajanje u Vlasicama.		

Pruga: Rijeka-Opatija-Rab-Nerezine.

utorka	odl. i dol.	postaje	dol. i odsl.	srđenja subota
prije podne				po podne
7.20	odl.	V RIJEKA . . .	dol.	4.15
7.55	dol.	Opatija . . .	odl.	3.40
8.—	odl.	" . . .	dol.	3.80
9.20	dol.	Beli . . .	odl.	2.10
9.30	odl.	" . . .	dol.	2.—
10.20	dol.	Merag . . .	odl.	1.10
10.30	dol.	" . . .	dol.	1.—
11.—	dol.	Krk . . .	odl.	12.80
11.10	odl.	" . . .	dol.	12.20
12.40	dol.	Baška . . .	odl.	10.50
1.—	odl.	" . . .	dol.	10.40
8.—	dol.	Rab . . .	odl.	8.40
8.30	dol.	" . . .	dol.	8.80
5.15	dol.	Veli Lošinj . . .	odl.	6.45
5.25	odl.	" . . .	dol.	6.85
5.35	dol.	Mali Lošinj*) . . .	odl.	6.25
5.45	odl.	" . . .	dol.	6.16
6.30	dol.	NEREZINE . . .	odl.	5.80
		* Luko Sv. Mrtin. Uvjeto pristajanje u Staroj Bašti.		

Pruga: Baška-Rijeka.

svaki četvrt	odl. i dol.	postaje	dol. i odsl.	svaki ponedjeljak subota
prije podne				po podne
8.40	odl.	V Baška . . .	dol.	6.10
4.50	dol.	Punat . . .	odl.	5.—
8.45	dol.	Rijeka . . .	odl.	12.55
		Uvjeto pristajanje u Staroj Bašti.		

Brza pruga: Rijeka-Opatija-Rab i natrag.

svaki četvrt	odl. i dol.	postaje	dol. i odsl.	svaki četvrt
prije podne				po podne
7.20	odl.	V Rijeka . . .	dol.	7.50
7.55	dol.	Opatija . . .	odl.	7.15
8.—	odl.	" . . .	dol.	7.05
8.15	dol.	Lovran . . .	odl.	6.60
8.20	dol.	" . . .	dol.	6.40
12.—	dol.	Rab . . .	odl.	5.—

Ravnateljivo si pridrži pravo — prema okoljostima — promjena plovitbenog reda.

Skladište i radionica cipela

Rob. Bonyhadi

(prije P. ZARO)

PULA — via Serbia 33 — PULA.

Podpisani prekupio je od tvrdke P. Zaro cielo skladište i radionicu cipela, te će unaprije voditi sam sav posao, i nastojati da občenito udovolji pošt. gradjanstvo i vojničku posadu.

Na skladištu je roba samo iz vlastite radonice, čvrsta i solidna, za gospodu, gospodje i djecu u najmodernijoj faconiji.

Poslujuće se i hrvatski, te se preporuča našima u gradu i okolicu.

Veleštovanjem

Rob. Bonyhadi.

VELIKI IZBOR

svakovrstnih gotovih odiela za gospodu i dječake

kao i za dame i djevojčice

BOHINEC i drug

ulica delle Torri 2, TRST, ulica S. Lazzaro 17
(iza crkve sv. Antona novoga)

Solidna posluga. (Odiela po mjeri.) Cijene vrlo niske.

KAMEN ZA GRADNJE

iz najboljih kamenoloma okoline (kamenolomi Vareton u dugoj uvali).

MORSKI PJEŠAK.

Sva gradja u svakoj koloniji dovođa se na lice mjesta uz najpovaljnije cijene. Morski pjesak izvata se i van pola.

Skladište i ured u PULI, Via della Valle br. 11. — Telefon br. 21.

Josip Blašković, vlastnik kamenoloma.

NOVO!

HOTEL ELISABETTA

PULA, via Arena br. 1. Vis-a-vis Arena.

Vlastnik: Frane Barbalic

sosma nanovo i moderno uređen, sa lepim i zračnim sobama, opremljenim sasma novim pokućtvom i posteljinom.

Sasma u blizini parobrodarske stanice, postaja tramvaja, blizu kolodovora.

Poslužba brza i točna, cijene vrlo umjerene. — Ulaz sa ulice Arena br. 1 i sa restauracije piazza Ninfea br. 1, vlastništvo istog gospodara.

Preporuča se našem občinstvu uz geslo: SVOJ K SVOMU!

SPLIT — DALMACIJA

Mineralno sumporno jedno kupalište

NAGY i drug

najjači i najljekovitiji sumporni izvor EUROPE, najbogatiji na jodu u opće sa jedino obstojećim uspjesima ozdravljenja jer UNIKUM kroz srednje komično spojeno od sumpora, joda, soli i bromida u izvanrednoj kolikoći. Lječilište za bolesti svake vrati. Lijeci se kupanjem, pidom, blatinom oblozima itd. U 1 litri sadržava 31-504 gr. Cijeli godinu otvoreno. Preporučuje se osobito onim, koji su već viso lječilišta pohodjali bez ili malim uspehom. Voda nasa, sol i blato olprema i izvješće daje uprava kupališta.

Sjetite se družbe sv. Cirila i Metoda